

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 851

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 noiembrie 2014

SUMAR

	<u>Pagina</u>
ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Hotărârea nr. 60 din 19 noiembrie 2014 privind cererile formulate de domnul Liviu Alexa	2-3
Hotărârea nr. 61 din 19 noiembrie 2014 privind cererea de anulare a alegerilor desfășurate în al doilea tur de scrutin la data de 16 noiembrie 2014 pentru funcția de Președinte al României, formulată de Ștefan Stroe.....	4-5
Decizia nr. 543 din 15 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 24 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865	5-7

ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****HOTĂRÂREA Nr. 60****din 19 noiembrie 2014****privind cererile formulate de domnul Liviu Alexa**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Prin Sentința civilă nr. 3 din 14 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3/PR/2014, Tribunalul București — Secția a III-a civilă și-a declinat competența de soluționare a cererii formulate, în temeiul Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, de domnul Liviu Alexa în favoarea Curții Constituționale.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 5.255 din 17 noiembrie 2014 și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.152F/2014.

Cererea formulată de domnul Liviu Alexa a fost depusă prin poștă la data de 7 noiembrie 2014 și înregistrată la data de 10 noiembrie 2014 la Tribunalul pentru minori și familie Brașov, care, prin Adresa administrativă nr. 456/34 din 11 noiembrie 2014, a înaintat-o spre competență soluționare Tribunalului București, instanță care și-a declinat competența, prin sentința anterior menționată, în favoarea Curții Constituționale. Totodată, o cerere identică a fost depusă prin poștă la data de 7 noiembrie 2014 de către același autor și înregistrată la data de 10 noiembrie 2014 la Tribunalul Satu Mare, cerere care a fost înaintată Curții Constituționale, prin Adresa administrativă nr. 39/A/151 din 10 noiembrie 2014, de către această instanță judecătorească. Cererea menționată a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 5.208 din 13 noiembrie 2014 și atașată la Dosarul Curții Constituționale nr. 1.152F/2014.

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5/PR/2014, Tribunalul București — Secția a IV-a civilă și-a declinat competența de soluționare a cererii formulate, în temeiul Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, de domnul Liviu Alexa în favoarea Curții Constituționale.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 5.278 din 18 noiembrie 2014 și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.168F/2014.

Cererea formulată de domnul Liviu Alexa a fost depusă prin poștă la data de 7 noiembrie 2014 și înregistrată la data de 11 noiembrie 2014 la Tribunalul Tulcea, care, prin Adresa administrativă nr. 3.097 din 12 noiembrie 2014, a înaintat-o spre competență soluționare Tribunalului București, instanță care

și-a declinat competența, prin încheierea anterior menționată, în favoarea Curții Constituționale.

În temeiul dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cererile se soluționează fără înștiințarea părților, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

Autorul cererilor solicită, într-o manieră incoerentă, „anularea Hotărârii nr. 12/2014”, fără a preciza organul emitent al acesteia, precum și interzicerea „publicării celor două filme care privesc viața intimă a candidatului Victor-Viorel Ponta”.

La cererile menționate a fost atașată o interpelare formulată de domnul senator Valer Marian, precum și Decizia Biroului Electoral Central nr. 12 din 18 septembrie 2014 privind înregistrarea semnului electoral al candidatului propus de Alianța Electorală PSD — UNPR — PC la alegerile pentru Președintele României din anul 2014, domnul Victor-Viorel Ponta.

Curtea, având în vedere obiectul cererilor formulate de domnul Liviu Alexa, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.168F/2014 la Dosarul nr. 1.152F/2014, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererilor formulate. În acest sens, se arată că Biroul Electoral Central a pronunțat doar cinci hotărâri, ceea ce înseamnă că Hotărârea nr. 12/2014 la care face referire autorul cererii ar putea fi, de fapt, Decizia Biroului Electoral Central nr. 12 din 18 septembrie 2014. Însă contestațiile privind această decizie puteau fi formulate numai în condițiile și în termenele prevăzute de art. 31 din Legea nr. 370/2004, astfel încât, din această perspectivă, cererile ce fac obiectul dosarului de față apar ca fiind tardiv formulate. Dacă, totuși, din conținutul cererilor formulate s-ar înțelege că este vorba de împiedicarea desfășurării campaniei electorale a candidatului Victor-Viorel Ponta înainte de primul tur de scrutin din 2 noiembrie 2014, acestea ar fi trebuit să respecte condițiile și termenele prevăzute de art. 35 și 42 din Legea nr. 370/2004, astfel încât și din această perspectivă cererile apar ca fiind tardiv formulate.

În final, se menționează că dacă cererile ar fi calificate ca fiind de anulare a alegerilor cu referire la primul tur de scrutin, acestea ar fi trebuit depuse în termen de cel mult 3 zile de la închiderea votării și numai de către partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale și de candidații care au participat la alegeri, astfel încât, din această perspectivă, cererile apar ca fiind inadmisibile.

CURTEA,

analizând cererile în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, precum și concluziile reprezentantului Ministerului Public, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată prin Sentința civilă nr. 3 din 14 noiembrie 2014 și Încheierea din 13 noiembrie 2014, pronunțate în Dosarul nr. 3/PR/2014 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și Dosarul nr. 5/PR/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, declinarea de competență în favoarea Curții Constituționale de către instanțele judecătorești fiind, de principiu, un procedeu de sesizare admis în materia alegerii Președintelui României chiar în jurisprudența Curții (a se vedea, în acest sens, Hotărârea nr. 1 din 16 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 4 martie 2010).

Curtea, pentru a stabili dacă soluționarea cererilor formulate de către domnul Liviu Alexa este de competența sa, trebuie să determine, mai întâi, natura juridică a acestora.

Cu privire la acest aspect, Curtea constată că cererile formulate nu reprezintă contestații cu privire la înregistrarea sau neînregistrarea candidaturii la funcția de Președinte al României.

Cererile se referă la „anularea Hotărârii nr. 12/2014”, fără a se preciza emitentul actului. Dacă este vorba de un act emis de Biroul Electoral Central, Curtea reține că o atare hotărâre nu există (a se vedea, în acest sens, Adresa Biroului Electoral Central nr. 1.596/C/BEC/P/2014 aflată la dosar), ci, eventual, se poate aprecia că autorul cererilor se referă la Decizia Biroului Electoral Central nr. 12 din 18 septembrie 2014 privind înregistrarea semnului electoral al candidatului propus de Alianța Electorală PSD — UNPR — PC la alegerile pentru Președintele României din anul 2014, domnul Victor-Viorel Ponta, decizie care este atașată la una dintre cererile formulate. Curtea reține că, potrivit art. 31 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011, este competentă să judece contestațiile formulate împotriva deciziilor de înregistrare a unui semn electoral, însă o atare contestație depusă prin poștă la data de 7 noiembrie 2014 nu poate fi decât tardivă, avându-se în vedere termenele prevăzute de textul legal

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. f) din Constituție, al art. 11 alin. (1) lit. B.a), art. 37 și art. 38 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 31 alin. (1) și (2), art. 42 alin. (7) și art. 52 din Legea nr. 370/2004, republicată, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge, ca inadmisibile, cererile formulate de domnul Liviu Alexa.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

anterior menționat. Totuși, Curtea apreciază că, prin conținutul și motivarea concretă a cererilor, nu se contestă înregistrarea vreunui semn electoral, astfel încât cererile nu pot fi calificate ca fiind contestații formulate împotriva unei decizii de înregistrare a semnului electoral.

În același context, Curtea reține că, potrivit art. 38 din Legea nr. 47/1992 și art. 42 alin. (7) din Legea nr. 370/2004, soluționează contestațiile referitoare la împiedicarea unui partid sau a unei formațiuni politice ori a unui candidat de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii. Analizând cererile, Curtea observă că acestea se referă la interzicerea „publicării celor două filme care privesc viața intimă a candidatului Victor-Viorel Ponta”, filme presupus compromițătoare; or, ținând cont de obiectul astfel formulat al cererilor, Curtea constată că acestea nu se referă la împiedicarea unui partid sau a unei formațiuni politice ori a unui candidat de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii. Mai mult, chiar dacă cererile analizate ar viza această din urmă ipoteză, titular al dreptului de contestare trebuie să fie chiar competitorul electoral în cauză, or autorul cererilor nu întrunește această condiție prevăzută de lege.

De asemenea, Curtea nu poate califica cererile formulate ca fiind cereri de anulare a alegerilor desfășurate la data de 2 noiembrie 2014 pentru funcția de Președinte al României, din moment ce acestea, prin obiectul lor, nu se referă la fraude electorale în sensul art. 52 alin. (1) și (2) din Legea nr. 370/2004 sau art. 2 pct. 30 din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 13 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare. De altfel, Curtea reține că, potrivit art. 52 alin. (1) și (2) din Legea nr. 370/2004, cererile de anulare a alegerilor pot fi formulate în termen de 3 zile de la data închiderea votării numai de către partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale și de candidații care au participat la alegeri, condiții pe care cererile formulate de către domnul Liviu Alexa nu le întrunesc.

În aceste condiții, Curtea constată că nu este competentă să soluționeze cererile formulate, întrucât excedează competenței sale în materia alegerii Președintelui României.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 61

din 19 noiembrie 2014

**privind cererea de anulare a alegerilor desfășurate în al doilea tur de scrutin
la data de 16 noiembrie 2014 pentru funcția de Președinte al României, formulată de Ștefan Stroe**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

La data de 17 noiembrie 2014, domnul Ștefan Stroe a transmis Curții Constituționale, în vederea soluționării, cererea de anulare a alegerilor desfășurate în al doilea tur de scrutin la data de 16 noiembrie 2014 pentru funcția de Președinte al României, cerere înregistrată sub nr. 5.270 din 17 noiembrie 2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.164 F/2014.

Cu Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.271 din 17 noiembrie 2014 a fost completată cererea formulată, în sensul precizării calității autorului acesteia, de membru al Partidului Social Democrat.

Cu Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.282 din 18 noiembrie 2014 Biroul Electoral Central a transmis Curții Constituționale aceeași cerere, formulată de același autor.

Potrivit dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cererea se soluționează fără înștiințarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În cererea formulată, domnul Ștefan Stroe contestă alegerile „pe motiv de manipulare” și cere „reluarea alegerilor pentru turul doi după ce se rezolvă întâi toate problemele din străinătate”. Arată că opinia publică a fost manipulată prin intervenția Președintelui României, domnul Traian Băsescu, care a solicitat la ora 17, în ziua alegerilor, adoptarea unei ordonanțe de urgență a Guvernului prin care să prelungească timpul de votare în diasporă. În acest fel, s-a indus de către acesta prin media și televiziuni, precum și de către domnul Klaus Werner Iohannis și domnul Vasile Blaga ideea că „Guvernul și candidatul la președinție, domnul Victor Ponta, ar fi vinovați”. Astfel a fost viciat rezultatul votării „manipulând o grămadă de oameni prin crearea de neîncredere în rândul alegătorilor”. Se indică, prin analogie, fluctuația unor acțiuni la bursă, determinată de știrile legate de acestea și măsurile ce se iau în astfel de situații, precum și situația activității bancare. Astfel, „se lansează pe media o neîncredere și se prăbușesc acțiunile; atunci se blochează și se scot de la listare acțiunile; la fel de întâmplă și cu băncile; dacă se lansează asupra lor o neîncredere atunci băncile blochează orice tranzacție până la risipirea neîncrederii”. Se conchide că, pentru aceleași motive, „cum au apărut suspiciuni trebuiau blocate alegerile până se vedea cine este de vină cu cozile din diasporă”. În opinia contestatorului, „vina nu

este a domnului Victor Ponta și a Guvernului, ci a Biroului Electoral Central și a Autorității Electorale Permanente”.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a cererii de anulare a alegerilor desfășurate în al doilea tur de scrutin la data de 16 noiembrie 2014 pentru funcția de Președinte al României. Arată că cererea formulată nu întrunește condițiile dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 370/2004, autorul său neavând calitatea prevăzută de lege pentru a sesiza Curtea Constituțională pentru anularea alegerilor.

CURTEA,

analizând cererea în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, precum și concluziile reprezentantului Ministerului Public, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 146 lit. f) din Constituție, ale art. 37 și art. 38 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 52 din Legea nr. 370/2004, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze cererea de anulare a alegerilor desfășurate în al doilea tur de scrutin la data de 16 noiembrie 2014 pentru funcția de Președinte al României, formulată de Ștefan Stroe.

Examinând cererea formulată, Curtea reține că, potrivit art. 52 alin. (1) și (2) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011, „(1) *Curtea Constituțională anulează alegerile în cazul în care votarea și stabilirea rezultatelor au avut loc prin fraudă de natură să modifice atribuirea mandatului sau, după caz, ordinea candidaților care pot participa la al doilea tur de scrutin. În această situație Curtea va dispune repetarea turului de scrutin în a doua duminică de la data anulării alegerilor.*

(2) *Cererea de anulare a alegerilor se poate face de partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale și de candidații care au participat la alegeri, în termen de cel mult 3 zile de la închiderea votării; cererea trebuie motivată și însoțită de dovezile pe care se întemeiază.*”

În cauza de față, Curtea constată că, întrucât cererea de anulare a celui de-al doilea tur de scrutin pentru alegerea Președintelui României, formulată de Ștefan Stroe, nu întrunește condițiile dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 370/2004, în sensul că nu este formulată de partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale sau de candidații care au participat la alegeri, aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă. Chiar și în situația în care calitatea de membru al Partidului Social Democrat, afirmată de autorul cererii, prin precizarea depusă, ar fi probată cu documente, aceasta nu îi conferă temei de a sesiza Curtea Constituțională pentru anularea alegerilor, întrucât nici în această ipoteză nu se încadrează între subiecții expres și limitativ prevăzuți de dispozițiile legale mai sus citate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. f) din Constituție, al art. 37 și art. 38 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 52 din Legea nr. 370/2004, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge, ca inadmisibilă, cererea de anulare a alegerilor desfășurate în al doilea tur de scrutin la data de 16 noiembrie 2014 pentru funcția de Președinte al României, formulată de Ștefan Stroe.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 543

din 15 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 24 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

amânarea pronunțării pentru data de 15 octombrie 2014, dată la care este pronunțată prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 25 martie 2014 și 1 aprilie 2014, pronunțate în Dosarul nr. 674/36/2013, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 24 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Gelep Panait cu ocazia soluționării unor cereri de recuzare, precum și de reexaminare formulate împotriva modalității de stabilire a taxei judiciare de timbru datorate pentru cererea de recuzare.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin art. 21 din Constituție, întrucât nu garantează dreptul la un proces echitabil, din moment ce „un complet din trei judecători a judecat de patru ori același dosar”, iar „prin suprataxare, ca urmare a divizării cererii de recuzare, se urmărește să se elimine recuzarea din desfășurarea proceselor”.

5. De asemenea, consideră că prevederile art. 24 din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20, 21 și ale art. 124 alin. (2), deoarece limitează în mod inadmisibil cazurile de incompatibilitate ale judecătorilor doar la judecata aceleiași pricini în apel sau în recurs și în caz de rejudecare după casare. Astfel, trebuie ca un judecător, după ce a pronunțat o hotărâre, chiar dacă nu se evocă fondul, să fie

Cu participarea, în ședința publică din data de 14 octombrie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 24 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Gelep Panait în Dosarul nr. 674/36/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 262D/2014 și nr. 307D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 14 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public și a autorului excepției de neconstituționalitate, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 307D/2014 la Dosarul nr. 262D/2014, care a fost primul înregistrat, iar în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, adoptat prin Hotărârea Plenumului Curții Constituționale nr. 6/2012, a dispus

incompatibil în a mai judeca acea cauză, indiferent de stadiul procesual, întrucât numai astfel se asigură imparțialitatea.

6. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 este neîntemeiată, sens în care arată că stabilirea taxei judiciare de timbru s-a făcut în funcție de obiectul cererii cu care contestatorul a investit instanța, astfel cum statuează prevederile criticate, fiind la latitudinea acestuia dacă îi recuză sau nu pe judecătorii care au primit spre soluționare cauza. Împrejurarea invocată de contestator privind soluționarea mai multor cereri ale sale de către aceiași judecători nu este de natură a conduce la abținerea acelor judecători de la judecarea contestației în anulare cu care au fost sesizați atâta vreme cât cazurile de incompatibilitate sunt expres prevăzute de lege.

7. De asemenea, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 24 din Codul de procedură civilă, arată că și în această privință excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu contravin dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție sau la soluționarea cauzei în mod echitabil. În esență, accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului. Având în vedere dispozițiile art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, orice persoană fizică, în situația în care nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, fără a pune în pericol întreținerea sa ori a familiei sale, poate solicita ajutor public judiciar. Astfel, legiuitorul a garantat suplimentar accesul efectiv la justiție, mai ales pentru persoanele aflate în cazurile menționate în cuprinsul ordonanței de urgență.

10. De asemenea, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că dispozițiile art. 24 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, precum și dispozițiile art. 24 din Codul de procedură civilă din 1865. Din

examinarea actelor dosarelor cauzei Curtea reține că, în realitate, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, precum și cele ale art. 24 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, texte asupra cărora urmează a se pronunța prin prezenta decizie și care au următorul cuprins:

— Art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „*Următoarele cereri formulate în cursul procesului sau în legătură cu un proces se taxează astfel:*

a) *cereri de recuzare în materie civilă — pentru fiecare participant la proces — pentru care se solicită recuzarea — 100 lei*”;

— Art. 24 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865: „*Judecătorul care a pronunțat o hotărâre într-o pricină nu poate lua parte la judecarea aceleiași pricini în apel sau în recurs și nici în caz de rejudecare după casare.*”

14. Totodată, Curtea observă că la data de 15 februarie 2013 a intrat în vigoare noul Cod de procedură civilă, însă, având în vedere dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, precum și considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865.

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 124 alin. (2) potrivit căruia „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit, pe de o parte, de instituirea unei taxe judiciare de timbru în ceea ce privește cererile de recuzare în materie civilă, iar, pe de altă parte, de faptul că sunt limitate cazurile de incompatibilitate ale judecătorilor doar la judecata aceleiași pricini în apel sau în recurs și în caz de rejudecare după casare.

17. Curtea constată că asupra dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, precum și celor ale art. 24 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, prin raportare la critici și prevederi constituționale similare, Curtea s-a mai pronunțat în sensul constituționalității acestora, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 45 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014, și Decizia nr. 236 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 23 iunie 2014.

18. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 în raport cu art. 21 din Constituție, aceasta este neîntemeiată. Astfel, se reține că art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Mai mult, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”. Plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. S-a reținut, de asemenea, că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care

cade în pretenții (Decizia nr. 112 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 14 aprilie 2005).

19. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut — Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, paragraful 57. Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

20. Totodată, în Hotărârea din 19 iunie 2001, pronunțată în Cauza *Kreuz împotriva Poloniei*, paragraful 54, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în conformitate cu principiile care se degajă din jurisprudența sa, ea nu a respins niciodată ideea de impunere a unor restricții financiare cu privire la accesul unei persoane la justiție, tocmai în interesul unei bune administrări a justiției.

21. De asemenea, Curtea constată că legiuitorul a instituit, prin dispozițiile art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, posibilitatea instanței de judecată de a acorda scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind o garanție a liberului acces la justiție. Aprecierea legalității și temeiniciei cererilor întemeiate pe dispozițiile mai sus citate se realizează de către instanța de judecată în temeiul prerogativelor conferite de Constituție și legi, pe baza probelor care însoțesc aceste cereri (Decizia nr. 45 din 4 februarie 2014, precitată).

22. Distinct de cele reținute anterior, în ceea ce privește susținerile autorului excepției de neconstituționalitate referitor la „suprataxare, ca urmare a divizării cererii de recuzare”, Curtea observă că recuzarea este o chestiune personală și privește pe fiecare judecător în parte. Astfel, potrivit art. 44 din Codul de procedură civilă, judecătorul aflat într-o situație de incompatibilitate poate fi recuzat de oricare dintre părți înainte de începerea oricărei dezbateri, iar când motivele de incompatibilitate s-au ivit ori au fost cunoscute de parte doar după începerea dezbaterilor, aceasta trebuie să solicite recuzarea de îndată ce acestea îi sunt cunoscute. Ca atare, este

normal ca pentru fiecare cerere de recuzare în parte să fie aplicată o taxă separată.

23. Curtea reține că prevederile criticate sunt norme de procedură, care au fost edictate în lumina dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1) care statuează rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, coroborate cu cele ale art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, care atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, regulile de procedură cu aplicabilitate generală, dar și unele reguli speciale, în considerarea unor situații deosebite.

24. Dispozițiile art. 24 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 reglementează incompatibilitatea, incident procedural menit să garanteze stabilirea adevărului și asigurarea unei judecăți imparțiale și echitabile în toate cauzele deduse justiției. În temeiul art. 24 alin. 1, judecătorului care a pronunțat o hotărâre într-o pricină îi este interzisă participarea la judecarea cauzei civile concrete, în situațiile expres prevăzute de lege. Norma procedurală are caracter imperativ și se bazează pe prezumția de parțialitate a judecătorului care a soluționat pricina, pronunțând o hotărâre pe fond, și este presupus a fi în imposibilitatea de a-și censura propria opinie cu privire la situația de fapt și de drept din speță (Decizia nr. 211 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 10 mai 2007).

25. Or, în cauza de față nu poate opera o eventuală prezumție de parțialitate a judecătorului, întrucât judecătorul nu se pronunță asupra fondului cauzei, ci într-o cale extraordinară de atac, respectiv o contestație în anulare unde obiectul juridic îl constituie hotărârile irevocabile, care pot fi atacate pentru motivele prevăzute expres și limitativ și numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului.

26. Ca atare, prevederile criticate, care statuează că „Judecătorul care a pronunțat o hotărâre într-o pricină nu poate lua parte la judecarea aceleiași pricini în apel sau în recurs și nici în caz de rejudecare după casare”, sunt tocmai o transpunere a prevederilor constituționale invocate de autorul excepției în susținerea acesteia, reprezentând o garanție a accesului liber la justiție, respectiv a dreptului la un proces echitabil, precum și a celor ale art. 124 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gelep Panait în Dosarul nr. 674/36/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 24 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

